

Rapport

Datum: 28 juni 1999

Rapportnummer: 1999/281

Klacht

Op 21 december 1998 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van BV W. te Tiel, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld. Op grond van de door verzoekster verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoekster heeft de Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem verzocht om de door haar betaalde bedragen van nog niet vervallen termijnen van de opgelegde voorlopige aanslag vennootschapsbelasting 1998 te restitueren. De Belastingdienst heeft afwijzend op dit verzoek gereageerd. Verzoekster stelt dat zij dientengevolge een rentenadeel heeft geleden. Zij klaagt erover dat de Belastingdienst afwijzend heeft beslist op haar verzoek om dit rentenadeel te vergoeden.

Achtergrond

1. Algemene wet in inzake Rijksbelastingen

Artikel 30f:

"1. Met betrekking tot de inkomstenbelasting, de vermogensbelasting en de vennootschapsbelasting wordt rente heffingsrente- berekend ingeval een voorlopige aanslag, een aanslag of een navorderingsaanslag wordt vastgesteld. (...)

3. De heffingsrente wordt enkelvoudig berekend:

a. met betrekking tot de inkomstenbelasting en de vennootschapsbelasting: over het tijdvak dat aanvangt op de dag na het einde van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven en eindigt op de dag van de dagtekening van het aanslagbiljet."

2. Invorderingswet 1990

(Wet van 30 mei 1990, Stb. 221):

Artikel 9, eerste, vijfde en elfde lid:

"1. Een belastingaanslag is invorderbaar twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet. (...)

5. In afwijking van het eerste lid zijn:

a. een voorlopige aanslag in de inkomstenbelasting of in de vennootschapsbelasting waarvan het aanslagbiljet een dagtekening heeft die ligt in het jaar waarover deze is vastgesteld, en b. een voorlopige aanslag en een aanslag in de vermogensbelasting waarvan het aanslagbiljet een dagtekening heeft die ligt in het jaar naar de toestand aan het begin waarvan deze is vastgesteld, invorderbaar in zoveel gelijke termijnen als er na de maand, die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld, nog maanden van het jaar overblijven. De eerste termijn vervalt één maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en elk van de volgende termijnen telkens een maand later. Indien de toepassing van de eerste volzin niet leidt tot meer dan twee maandelijks termijnen, vindt het eerste lid toepassing. (...)

11. De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaar- of beroepschrift inzake een belastingaanslag." Artikel 27a, eerste lid:

"Ingeval op een belastingaanslag als bedoeld in artikel 9, vijfde lid, die een te innen bedrag behelst en invorderbaar is in meer dan één termijn, op de eerste vervaldag ten minste het bedrag van de belastingaanslag verminderd met het bedrag van de te verlenen betalingskorting is betaald, wordt een betalingskorting verleend over het bedrag van de belastingaanslag. De te verlenen betalingskorting wordt berekend over de helft van het tijdvak dat aanvangt op de dag na de vervaldag van de voor de belastingaanslag geldende eerste betalingstermijn en eindigt op de vervaldag van de voor de belastingaanslag geldende laatste betalingstermijn." Artikel 28, eerste lid. "Bij overschrijding van de voor de belastingaanslag geldende enige of laatste betalingstermijn wordt aan de belastingschuldige rente invorderingsrente in rekening gebracht over het op de belastingaanslag openstaande bedrag, met dien verstande dat voor het gehele tijdvak waarover de rente wordt berekend dit bedrag wordt verlaagd ingeval de belastingaanslag wordt verminderd."

3. Besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 11 maart 1998, nr. PHS8/73

"1. **Algemeen** Naast de automatische incasso is, om administratieve lastendruk te verlagen voor particulieren en ondernemingen, de zogeheten betalingskorting in het leven geroepen. De regeling is opgenomen in een nieuw artikel 27a in de Invorderingswet 1990 en is ingegaan op 1 januari 1998. Betalingskorting wordt verleend als een belastingaanslag invorderbaar is in meer dan één termijn en volledig wordt voldaan vóór of op de eerste vervaldag. De belastingaanslagen waarop de betalingskorting wordt verleend zijn:

- voorlopige aanslagen inkomstenbelasting/premies volksverzekeringen, vennootschapsbelasting en premieheffing arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen tot een positief bedrag waarvan het aanslagbiljet een dagtekening heeft die ligt in het jaar waarover deze is vastgesteld; - voorlopige aanslagen en aanslagen vermogensbelasting waarvan het aanslagbiljet een dagtekening heeft die ligt in het jaar van de peildatum (de toestand aan het begin van het jaar) waarop de aanslag is gebaseerd. Het bedrag van de betalingskorting wordt automatisch berekend (...) en vermeld op het aanslagbiljet. (...) Bij de volledige betaling van de belastingaanslag vóór of op de eerste vervaldag mag de berekende betalingskorting op het te betalen bedrag van de belastingaanslag in mindering worden gebracht. Als (een deel) te laat wordt betaald, wordt geen betalingskorting meer verleend. Belastingschuldige ontvangt in dit geval automatisch een acceptgiro voor het restant van de volledige aanslag. Dit laatste bedrag mag dan in termijnen worden betaald, zoals op het aanslagbiljet staat vermeld. (...)

6. **Bijzondere situaties** Sinds de invoering van de betalingskorting hebben de volgende situaties tot vragen geleid ten aanzien van het te voeren beleid in deze. 6.1 **Er is bezwaar gemaakt tegen de aanslag en de vermindering vindt plaats vóór de eerste vervaldag.**

De belastingschuldige betaalt het bedrag van de vermindering vóór of op de eerste vervaldag dan wordt betalingskorting verleend als ten minste het bedrag van de (inmiddels verminderde) belastingaanslag vóór of op de eerste vervaldag is betaald en bij deze betaling ten hoogste het bedrag van de

oorspronkelijk berekende betalingskorting in mindering is gebracht. (...) **6.2 Er is tijdig bezwaar gemaakt tegen de aanslag en de vermindering vindt plaats na de eerste vervalddag. In afwachting van de vermindering betaalt de belastingschuldige nog niets op de aanslag**De betalingskorting kan in dergelijke situaties niet worden verleend omdat vóór of op de eerste vervalddag de openstaande *formele* belastingschuld niet is voldaan. De belastingschuldige mist dus de betalingskorting. In dit verband kan worden verwezen naar de Memorie van Toelichting bij de Wet als naar de tekst van de bijsluiter betalingskorting bij voorlopige aanslagen. Deze laatste luidt als volgt:

'Let op! Betaal het volledige bedrag dat vermeld staat op uw voorlopige aanslag op tijd. Als u (een deel) te laat betaalt, heeft u namelijk geen recht meer op betalingskorting. Zorg er verder voor dat u het juiste bedrag betaalt. Als u een te laag bedrag betaalt en u kunt dit niet voor de eerst vervalddag herstellen, dan heeft u geen recht meer op korting. 6.3

Belastingenschuldige maakt tijdig bezwaar tegen de aanslag en de vermindering van deze aanslag vindt plaats ná de eerste vervalddag. In afwachting van de vermindering betaalt de belastingplichtige het niet bestreden deel van de voorlopige aanslag

Denkbaar is dat de belastingschuldige alsnog betalingskorting claimt (hij heeft immers hetgeen hij - materieel - verschuldigd is op tijd betaald). Onder verwijzing naar hetgeen in onderdeel 6.2 is gesteld wordt in een dergelijke situatie eveneens geen betalingskorting verleend omdat vóór of op de eerste vervalddag de openstaande *formele* belastingschuld niet is voldaan. Wel kan de situatie ontstaan dat de belastingschuldige de vooruitbetaalde termijnen terugvordert om daarna de aanslag alsnog in termijnen te mogen voldoen. Hieraan kan worden tegemoet gekomen onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de belastingschuldige schriftelijk verklaart dat de belastingaanslag ten belope van het teruggegeven bedrag weer openstaat. 6.4 **De belastingschuldige heeft op grond van een reeds ingediende aangifte over een voorafgaand jaar recht op een teruggaaf en vraagt om een verrekening met de belastingaanslag waarvoor betalingskorting is verrekend**Zoals hiervoor beschreven, moet de belastingschuldige om in aanmerking te komen voor de betalingskorting vóór of op de eerste vervalddag het gehele bedrag van de belastingaanslag hebben voldaan. Ook in deze situatie wordt dus géén betalingskorting verleend tenzij de teruggaaf is geformaliseerd vóór de eerste vervalddag..."

4. Vakstudie Nieuws 1998 aflevering 18 In Vakstudie Nieuws 1998 aflevering 18 is bij de publicatie van het hiervoor onder 3. opgenomen besluit van de Staatssecretaris van Financiën de volgende aantekening geplaatst. "...*Algemeen* Op 1 januari 1998 is de zogenoemde betalingskorting ingevoerd. De wettelijke basis voor die regeling is te vinden in art. 27a Invorderingswet 1990 en strekt er onder andere toe om de administratieve lastendruk voor zowel particulieren als ondernemers te verlichten. In het besluit wordt allereerst nog eens uitgelegd waar het bij de betalingskorting om gaat, voor welke belastingaanslagen betalingskorting mogelijk is en hoe de berekening van de betalingskorting of de vermindering daarvan moet worden uitgevoerd. Voorts worden aanwijzingen gegeven die er toe moeten leiden dat gesignaleerde vraag- en knelpunten uniform worden opgelost. Ook wordt nog eens herhaald dat het percentage van de korting gelijk is aan dat van de heffings- en invorderingsrente en dat tegen de berekende

betalingskorting (al dan niet na vermindering) bezwaar en beroep (bij de administratieve rechter in de belastingzaken) mogelijk is. Voor hen die de door de fiscus berekende betalingskorting willen narekenen is voorts van belang de wijze waarop de dagen van de maanden worden berekend. Tevens wordt duidelijk dat een aantal berekeningen en handelingen door de belastingdienst handmatig geschiedt hetgeen de foutenkans niet kleiner maakt. (...) Knelpunten In de regeling van de betalingskorting wordt ervan uitgegaan dat de betaling van de *volledige* oorspronkelijke aanslag plaatsvindt vóór de eerste vervalddag. Vergelijk ook de tekst van de wet alsmede die van de bij het besluit gevoegde Bijlage I betreffende de toelichting op het aanslagbiljet, welke tekst correspondeert met die van de MvT. Indien echter de (bijvoorbeeld: voorlopige) aanslag (in de inkomstenbelasting) te hoog is vastgesteld en tijdig een bezwaarschrift is ingediend, zou volgens de regeling inzake de betalingskorting desondanks de volledige oorspronkelijke aanslag moeten worden betaald omdat anders geen betalingskorting kan worden verleend. Zou men derhalve het bedrag dat materieel verschuldigd is (en dat afwijkt van de uit de aanslag blijvende fiscale verplichtingen) betalen voor de eerste vervalddag, dan zou geen betalingskorting kunnen worden verleend. In het besluit wordt op deze problematiek nader ingegaan en wordt tevens enigszins tegemoet gekomen aan de geschetste problemen. Die situaties (waarin de staatssecretaris een tegemoetkomend standpunt inneemt) zijn vermeld in onderdeel 6 van het besluit. In het kader van de al dan niet vermeende knelpunten zijn de volgende situaties te onderscheiden:

1. De voorlopige aanslag is desgevraagd verminderd voordat de eerste vervalddag van de voorlopige aanslag is verstreken. In deze situatie verleent de belastingdienst bij wijze van 'gunst' - min of meer in afwijking van de MvT en toelichting; zie hierna alsnog een betalingskorting indien het verminderde bedrag van de voorlopige aanslag voor de eerste vervalddag al dan niet onder aftrek van de betalingskorting, berekend over het verlaagde bedrag van de aanslag wordt betaald. *2. Er is weliswaar tijdig bezwaar gemaakt tegen de voorlopige aanslag doch de vermindering van de aanslag vindt plaats na de eerste vervalddag terwijl de belastingschuldige in afwachting op de uitspraak niets heeft betaald op de voorlopige aanslag.* In deze situatie heeft belastingschuldige geen aanspraak op betalingskorting omdat hij voor de eerste vervalddag niets heeft betaald en betaling voor de eerste vervalddag nu eenmaal een vereiste is om in aanmerking te komen voor betalingskorting. *3. Als 2 doch de belastingschuldige betaalt het niet-bestreden gedeelte van de aanslag vóór de eerste vervalddag.* In deze situatie wordt weliswaar geen betalingskorting verleend doch de belastingschuldige kan het 'te veel' betaalde terugkrijgen indien hij daarom vraagt. Wel zal gevraagd worden dat de belastingschuldige schriftelijk verklaart dat de aanvankelijk betaalde aanslag ten belope van het teruggegeven bedrag, weer openstaat. In civielrechtelijke zin is die benadering enigszins vreemd want door de aanvankelijke betaling is rechtens de betalingverbintenis tenietgegaan. Het 'openbreken' van de tenietgegane belastingverbintenis is dan ook een merkwaardig fenomeen. Dat vindt de fiscus kennelijk ook want ware het niet zo dan zou de verklaring van belastingschuldige niet gevergd worden..."

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. FEITEN

1. Met dagtekening 29 april 1998 legde de Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem aan verzoekster een voorlopige aanslag Vennootschapsbelasting op over het jaar 1998 ten bedrage van f 439.912. Het te innen bedrag was invorderbaar in meer dan één termijn. Op het aanslagbiljet stond vermeld dat de eerste vervaldag 29 mei 1998 was en de volgende vervaldagen steeds een maand later. Op het aanslagbiljet stond voorts een betalingskorting vermeld van f 4.230. Hierbij werd de volgende toelichting gegeven: "Indien u het verschuldigde bedrag in een keer betaalt voor de eerste vervaltermijn, mag u het bedrag van de betalingskorting in mindering brengen op het te betalen bedrag. U kunt dan het bedrag na toepassing korting betalen. Betaalt u niet in een keer dan moet u uitgaan van het bedrag dat is vermeld achter de tekst te betalen. "
2. Omdat op 15 juni 1998 het bedrag van de eerste termijn van de aanslag nog niet was ontvangen, zond de Belastingdienst verzoekster met dagtekening 19 juni 1998 een aanmaning voor het bedrag van de vervallen termijn waarbij f 20 aanmaningskosten in rekening werden gebracht. Verzoekster voldeed het totale bedrag van de aanslag, verminderd met het bedrag van de te verlenen betalingskorting. De Belastingdienst ontving de betaling 30 juni 1998.
3. Op 9 juli 1998 zond de Belastingdienst verzoekster de mededeling, dat het ontvangen bedrag was afgeboekt op het bedrag van de totale belastingaanslag vermeerderd met de vervolgingskosten, dat de nog openstaande belastingschuld f 4.250 bedroeg en dat dit bedrag op 31 december 1998 door de Belastingdienst diende te zijn ontvangen.
4. Op 10 juli 1998 zond verzoekster de Belastingdienst de volgende brief:
"...Op 29 april jl. is door de belastingdienst, ons een aanslag opgelegd van f 439.912. Indien het hele bedrag voor 29 mei 1998 voldaan is, is er een korting van toepassing, van f 4.230. Op 22 juni 1998 geven wij onze bank opdracht het gehele bedrag van de aanslag, minus de korting, over te maken op uw rekeningnummer. Echter op 9 juli 1998 krijgen wij

van u weer een aanslag, ten bedrage van de korting. U suggereert hiermede dat, wanneer het gehele bedrag niet voor de desbetreffende datum binnen is, de korting vervalft. Wij vinden dit incorrect, daar de korting die u verleent uitsluitend gebaseerd is op rente(vergoeding). Wij verzoeken u dan ook om creditering van de door u opgelegde (restant) aanslag, zijnde f 4.250. De rente die wij verschuldigd zijn over de te laat betaalde aanslag, zijnde 1/8 van de totale aanslag, over de periode 29-05-1998 t/m 22-06-1998, kunt u bij ons in rekening brengen. Indien dit niet mogelijk is, verzoeken wij u het totale bedrag van de aanslag, minus 2/8 deel, terug te storten op onze bankrekening..."

5. De Belastingdienst beantwoordde de brief schriftelijk op 24 juli 1998. Deze brief luidde als volgt:

"... De aanslag Vennootschapsbelasting 1998 (...) had een dagtekening van 29 april 1998 en kan op de volgende manieren worden betaald t.w.:

1. Betaling in 8 termijnen van f 54.989 per maand, waarvan de eerste termijn op 29 mei 1998 verviel.
 2. Betaling van de gehele aanslag voor 29 april (bedoeld wordt mei; N.o.) 1998, dat is de eerste vervaldag, om in aanmerking te komen van een betalingskorting ad. f 4.230. Daar u de aanslag niet conform de termijnen had betaald werd op 20 juni 1998 aan u een aanmaning toegezonden ad f 20 voor de eerste termijn ad f 54.989. Op 30 juni 1998 werd door u f 435.682 betaald welk bedrag als volgt is afgeboekt t.w.:
f 435.662 belasting en f 20 kosten van vervolging. Na verwerking van deze betaling werd aan u een nieuwe acceptgirokaart toegezonden voor het openstaande bedrag ad f 4.250. Aan uw verzoek om f 4.250 te crediteren kan ik niet voldoen, omdat u niet aan de voorwaarden voor betalingskorting heeft voldaan. Deze voorwaarde luidt: "U heeft recht op de betalingskorting als de voorlopige aanslag in meer dan één termijn betaald mag worden. Daarnaast moet u de aanslag (verminderd met het bedrag van de korting) op de eerste vervaldag volledig hebben betaald." Gelet op de aanmaning van 20 juli 1998 heeft u niet aan de voorwaarde van de betalingskorting voldaan. Uw verzoek om 6/8 deel van de betaling terug te storten wordt ook niet voldaan, omdat de betaling door u is gedaan om in aanmerking te komen voor een betalingskorting. Nu u niet aan de voorwaarde van de betalingskorting voldoet betekent dit niet dat een deel van het betaalde bedrag wordt teruggestort..."
6. Op 7 augustus 1998 zond verzoeksters belastingadviseur de Belastingdienst de volgende brief:

"... Op basis van het besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 11 maart 1998 (zie

Achtergrond

, onder 2.; N.o.), waarin hij aanwijzingen geeft hoe gehandeld dient te worden indien niet volledig aan de wettelijke vereisten wordt voldaan, zijn wij van mening dat het teveel betaalde bedrag gerestitueerd dient te worden. (...). Indien de belastingplichtige nadeel oploopt doordat hij ten onrechte van mening is dat hij recht heeft op betalingskorting, dan kan dit nadeel worden beperkt door teruggaaf van het te vroeg betaalde bedrag.

Belastingplichtige dient hierbij echter wel schriftelijk te verklaren dat de aanvankelijk betaalde aanslag ten belope van het gerestitueerde bedrag weer openstaat. Derhalve zijn wij van mening dat er een bedrag van f 274.945 gerestitueerd dient te worden. (...) Tevens verzoeken wij u over de periode vanaf 13 juli tot de datum van restitutie invorderingsrente te vergoeden aan belanghebbende over het te vroeg betaalde bedrag. Indien u zich niet met het bovenstaande kunt verenigen, verzoeken wij u, nu belanghebbende de openstaande termijnen vervroegd ineens voldaan heeft, hiervoor in alle redelijkheid en billijkheid een vergoeding te verstrekken. De in beginsel verstrekte betalingskorting vindt zijn grondslag in te derven intrest. Wij zijn van mening dat door bovengenoemde gang van zaken zich een omgekeerde situatie voordoet. In casu derft belanghebbende intrest..."

7. De Belastingdienst deelde verzoeksters belastingadviseur bij brief van 11 september 1998 mee, dat verzoekster aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een betalingskorting niet had voldaan, dat het Besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 11 maart 1998 betrekking had op andere situaties dan het onderhavige geval en dat aan het verzoek om een deel van het betaalde bedrag terug te storten dan wel de aanslag te verminderen in verband met gederfde intrest, niet werd voldaan.

B. STANDPUNT VERZOEKSTER

1. Voor het standpunt van verzoekster wordt verwezen naar de klachtomschrijving onder

Klacht

2. In haar verzoekschrift gaf verzoekster onder meer nog aan dat zij er abusievelijk vanuit was gegaan dat de betalingskorting van toepassing was. De bepaling dat het bedrag van de aanslag voor de eerste vervaldatum voldaan dient te worden om in aanmerking te komen voor de betalingskorting, was door haar over het hoofd gezien.

C. STANDPUNT BELASTINGDIENST/ONDERNEMINGEN GORINCHEM

De Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem deelde in reactie op de klacht het volgende mede:

"...Verzoekster heeft blijkens bijgevoegde correspondentie niet op tijd betaald (...). Aan verzoekster werd op 20 juni 1998 een aanmaning verzonden. De Staatssecretaris van Financiën heeft via het Besluit van 11 maart 1998 nr. PHS 8/73 (zie

Achtergrond

, onder 2.; N.o.), wijzend op de tekst van de bijsluiter, onder meer aangegeven dat het toepassen van de betalingskorting het rentenadeel compenseert. De voorwaarden om in aanmerking te komen voor een compensatie zijn echter ongewijzigd gebleven. De situatie van verzoekster is naar mijn mening niet vergelijkbaar met enig ander voorbeeld, zoals genoemd in het Besluit. Het staat belanghebbende na de eerste vervaltermijn niet vrij om

geld van de fiscus terug te vorderen waarmee een rechtsgeldige belastingschuld teniet is gedaan..."

Beoordeling

1. Verzoekster heeft de Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem op 10 juli 1998 verzocht om de door haar betaalde bedragen van nog niet vervallen termijnen van de opgelegde voorlopige aanslag vennootschapsbelasting 1998 te restitueren. De Belastingdienst heeft op 25 juli 1998 afwijzend op dit verzoek gereageerd. Verzoekster stelt dat zij dientengevolge een rentenadeel heeft geleden. Zij klaagt erover dat de Belastingdienst op 11 september 1998 afwijzend heeft beslist op haar verzoek om dit rentenadeel te vergoeden.
2. Ingevolge artikel 27a van de Invorderingswet 1990 (zie

Achtergrond

, onder 2.) wordt over het bedrag van de belastingaanslag een betalingskorting verleend, indien het bedrag van de aanslag invorderbaar is in meer dan één termijn en op de eerste vervaldag ten minste het bedrag van de belastingaanslag verminderd met het bedrag van de te verlenen betalingskorting is betaald. De betalingskorting is in het leven geroepen om de administratieve lastendruk die termijnbetaling met zich meebrengt, te verlagen.

3. De door de Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem aan verzoekster opgelegde voorlopige aanslag vennootschapsbelasting was invorderbaar in meer dan één termijn. De eerste vervaldag was 29 mei 1998. Op het aanslagbiljet stond vermeld dat alleen indien verzoekster het verschuldigde bedrag vóór de eerste vervaltermijn had betaald, zij in aanmerking kwam voor een betalingskorting. De Belastingdienst ontving het bedrag van de aanslag, verminderd met het bedrag van de te verlenen betalingskorting, op 30 juni 1998, dat wil zeggen ruim vier weken ná de eerste vervaldag. Verzoekster voldeed hiermee niet aan de in artikel 27a van de Invorderingswet gestelde voorwaarde dat de belastingaanslag volledig moet zijn voldaan vóór of op de eerste vervaldag. Om die reden kwam zij niet in aanmerking voor betalingskorting.

4. Verzoekster is van mening dat de Belastingdienst, nu zij niet volledig heeft voldaan aan de wettelijke eisen om in aanmerking te komen voor de betalingskorting, haar het bedrag van de nog niet vervallen termijnen dient terug te betalen, dan wel haar het rentenadeel dient te vergoeden dat zij ten gevolge van de vervroegde betaling heeft geleden.

Verzoekster baseert zich daarbij op het Besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 11 maart 1998 en met name op hetgeen in dit besluit is gesteld onder 6.3 (zie

Achtergrond

, onder 3.)

5. De Staatssecretaris van Financiën heeft in voornoemd besluit onder meer beschreven wat er dient te gebeuren wanneer op de eerste vervaldag (een deel) te laat is betaald termijn betaling is dan nog mogelijk en welke bijzondere situaties er kunnen ontstaan in de gevallen dat er bezwaar tegen een aanslag is gemaakt. Onder 6.3 van het besluit wordt aangegeven dat wanneer de onderliggende belastingaanslag na de eerste vervaldag wordt verminderd en het materieel verschuldigde deel van de aanslag op tijd (en volledig) is voldaan, desgevraagd terugbetaling plaatsvindt van de vooruit betaalde termijnen, waarvoor alsnog termijnbetaling kan plaatsvinden. Voorwaarde voor de mogelijkheid om alsnog in termijnen te betalen, is dat op de eerste vervaldag het volledige materieel verschuldigde bedrag was betaald. Aan de door de Staatssecretaris in het besluit beschreven situaties, waaronder die onder 6.3. kan verzoekster dan ook geen rechten ontlenen omdat deze wezenlijk afwijken van de situatie van verzoekster. Verzoekster had op de eerste vervaldag immers nog geen enkele betaling verricht en ging pas over tot betaling nadat zij een aanmaning voor het bedrag van de vervallen termijn had ontvangen.

6. In haar verzoekschrift erkent verzoekster dat zij de bepaling in de toelichting op het aanslagbiljet dat het bedrag van de aanslag op de eerste vervaldatum dient te zijn voldaan om in aanmerking te komen voor de betalingskorting, over het hoofd heeft gezien. Verzoekster heeft het dan ook aan zichzelf te wijten dat zij niet in aanmerking is gekomen voor de betalingskorting dan wel voor de mogelijkheid tot het betalen in termijnen. In zo een situatie kan, mede gelet op hetgeen hiervoor onder 5. is overwogen, niet van de Belastingdienst worden verlangd dat geld waarmee een rechtsgeldige belastingschuld teniet is gedaan, wordt teruggestort. Dat de Belastingdienst het verzoek om restitutie van de door verzoekster betaalde bedragen van nog niet vervallen termijnen heeft afgewezen, én evenmin bereid bleek het door verzoekster gestelde rentenadeel te vergoeden, is dan ook te billijken. De onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Ondernemingen Gorinchem, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Financiën, is niet gegrond.